



Departementet

J.nr. MST-600-00045

Den 12. januar 2009

**Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 183 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.**

**Spørgsmål 183**

Er ministeren enig med seniorforsker ved DMU Janeck Scott-Fordsmand i, at Danmark bør udarbejde en forskningsstrategi for forskning i risici på nano-området, så man får en mere klar prioritering af, hvilke nanoprodukter man undersøger og for hvad?

**Svar**

Jeg er principielt helt enig i, at forskning er nødvendigt for, at vi kan opnå bedre viden om de potentielle risici, der kan være forbundet med anvendelsen af nanomaterialer. En isoleret dansk indsats, hvis det er det, der menes, finder jeg dog let kan vise sig at være en dårlig investering, da både lovgivning, handel og forskning foregår på tværs af landegrænserne. Ydermere skal man være opmærksom på, at vi allerede har store internationale strategiske programmer i bl.a. EU og OECD hvor også Danmark deltager. Den danske deltagelse sker bl.a. via støtte til danske forskere. For eksempel kan det nævnes, at Miljøstyrelsen via Nordisk Ministerråd har skaffet midler til forskerne fra DMU, så de kan deltage i OECD-arbejdet. Miljøstyrelsens kortlægninger af anvendelsen af nanomaterialer i forbrugerprodukter og i industrien har også bidraget med vigtig viden i denne sammenhæng.

Jeg er derfor ikke enig i, at en særskilt dansk forskningsstrategi er det rette middel. Indtil videre har jeg ikke hørt nogen påpege nødvendigheden af en særlig dansk vinkel, som følge af særlige anvendelser eller risici i Danmark, som kunne begrunde en national indsats løsrevet fra det internationale arbejde. Derimod er det væsentligt at indgå i arbejdet i især EU og OECD, hvor en samlet indsats og strategi vil være langt mere effektiv end en national indsats.